

ха отъ IX-и корпусъ; източния фронтъ биде, слѣдователно, атакуванъ отъ повече отъ 18 баталиона (цифра, която дава и самия авторъ), тъй като IV-и корпусъ броеше вече 24.

Автора казва, че 9-тѣ баталиона, оставени за резервъ въ Пелишатъ, не били взели участие въ боя; не може обаче да се допусне, че слѣдъ несполуката на първата атака неприятеля не е повикалъ на помощъ подкрѣпление, находяще се на такова близко разстояние.

Като говори за направенитѣ отъ Руситѣ погрѣшки и за бавността на тѣхния маршъ отъ тѣхнитѣ лагери отъ Булгарени и Пелишатъ до Плѣвенъ, автора прибавя, че този маршъ сполучилъ, благодарение на бездѣйствието на Турцитѣ, които трѣбвало да правятъ рекогносцировки откъмъ тази страна. Той забравя, че Османъ паша неразполагаше съ кавалерия.

Направената отъ Ромѣнитѣ атака на 4 септември прѣдъ Гривица, съвсѣмъ нѣмаше такава важностъ, каквато той ѝ отдава.

Генерала твърди, че третия гребенъ на зеленитѣ гори (К) билъ отдѣленъ отъ редутиѣ Кованлъжъ и Исса ага отъ единъ доста дълбокъ трапъ, въ дѣното на който течала вода; въ сжщностъ, тамъ имаше една малка наведена мѣстностъ, прѣзъ която минаваше